

Nu kommer
"Den lille Spejderbog"!!

24. AARGANG NR. 10 • DECEMBER 1940

SPEJDERNES MAGASIN

INSTRUKTION

UDGIVET AF

SPEJDERNES HJÆLPEKORPS

BEREDSKABSMÆRKET

Faas paa Depotet

Nyt Oplag udkommet!

BREDGADE 25 E
KØBENHAVN K

Tryksagen...

I den rigtige Udførelse og den smarte
Opstilling faar du selvfølgelig hos...

Fr. Palm Greisen

Montergade 2 - Telf. *Central 10 493

**DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.**

DET DANSKE SPEJDERKORPS

KORPSKONTOR:

Kontor:

Fiolstræde 19, Kbhvn. K. Tlf. PALæ 4526.

Kontortid 9-17, Lørdag 9-14. Giro 2284.

Sekretær: Ellen Hvidsø.

OFFICIELT DEPOT:

Det danske Spejderkorps' Depot.

Skindergade 27, København K.

Tlf. C. 10 909 og 11 203. — Giro 3190.

BLADE:

SPEJDERNES MAGASIN

for Ulve og Spejdere.

SPEJDESPORT

for Førere og Rovere.

BEGGE BLADES EKSPEDITION:

Korpskontoret.

ANNONCEEKSPEDITION:

Fru M. Helmarth,

Kalvebod Brygge 2¹, København K.

Telf. BYen 8630.

TRYKKERI:

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,

Montergade 2, Kbh. K. - Tlf. *C. 10 493

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk

1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

Prøver og Duelighedstegn

indeholder alle Fordringer

til Korpsets Prøver

Duelighedstegn

Ny Udgave er udkommet med Fordringerne

til Beredskabsmærket og Skovmandsprøven

Fotograf EMIL CLAUSEN, Frederiksberggade 34
6 Petit Cal i elegant Mappe 3 Kr.

STJERNERNE

ved Fritz Lerche

En mørkelagt Jul, det er hvad vi maa forbedre os paa i Aar. Ingen straalende Butiksvinduer, mindre Lys paa Juletræet, Gaverne lidt mere beskedne end sædvanligt. Kager og Knas rationeret. Ja, saadan kommer vor Jul vist til at tage sig ud i ydre Henseende. —

Men har I ikke lagt Mærke til, hvordan Stjernehimlen, netop i denne mørkelagte Tid, funkler skønnere end nogensinde. Da alt det kunstige Lys blev slukket i By og paa Land, voksede Stjernerne i Glans.

Se, nu er der et og andet, der bliver mørkelagt i denne Jul, et og andet vi kommer til at savne. Men det kunde saa ske, naar vi til Jul samles i vore Kirker eller hjemme omkring Juletræet, at Juleevangeliet, det glade Budskab om, at os er i Dag en Frelser født, blev den lysende Stjerne, der i Aar skinnede stærkere for os, fordi vi trængte til det. Verden trænger sandelig til en Frelser. —

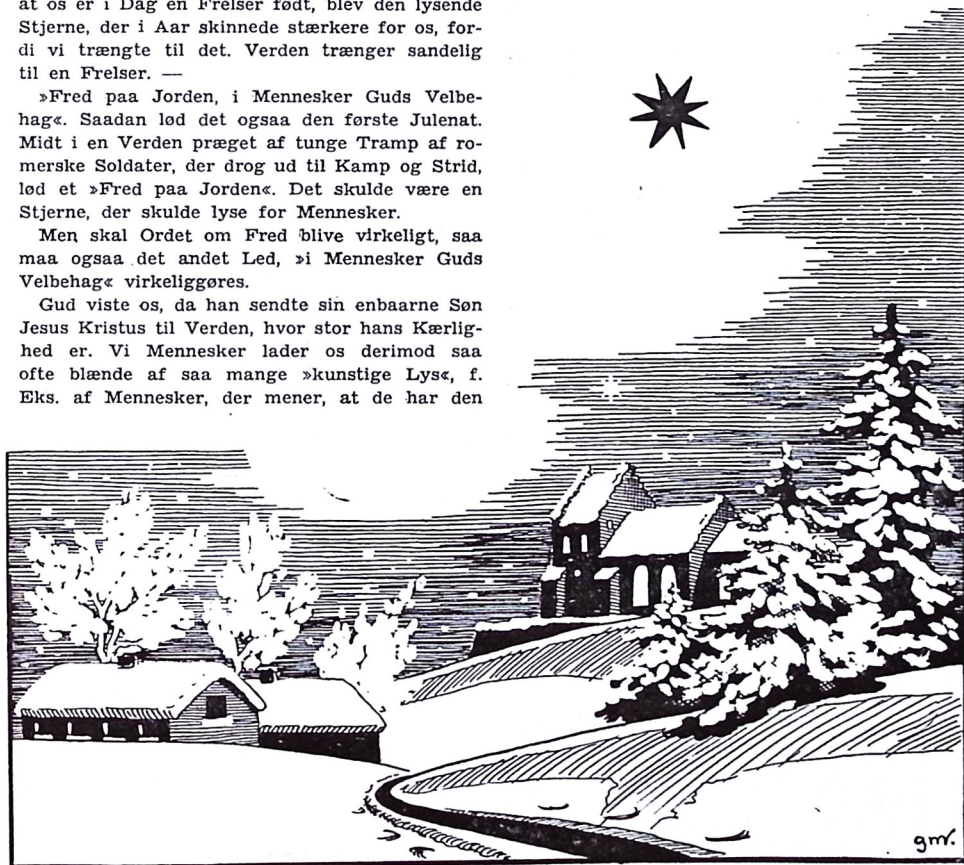
»Fred paa Jorden, i Mennesker Guds Velbehag«. Saadan lød det ogsaa den første Julenat. Midt i en Verden præget af tunge Tramp af romerske Soldater, der drog ud til Kamp og Strid, lød et »Fred paa Jorden«. Det skulde være en Stjerne, der skulde lyse for Mennesker.

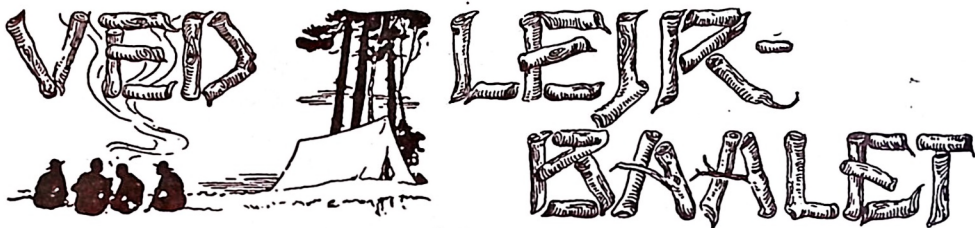
Men skal Ordet om Fred blive virkeligt, saa maa ogsaa det andet Led, »i Mennesker Guds Velbehag« virkeliggøres.

Gud viste os, da han sendte sin enbaarne Søn Jesus Kristus til Verden, hvor stor hans Kærlighed er. Vi Mennesker lader os derimod saa ofte blænde af saa mange »kunstige Lys«, f. Eks. af Mennesker, der mener, at de har den

eneste Løsning paa, hvordan Verden skal blive bedre. — Hvad om vi nu i Stedet prøvede at bøje os for Guds Befalinger, dem om hvem vi synger. Denne Stjerne lys og mild, som kan aldrig lede vild, er hans Guddoms-Ord det klare, som han os lod aabenbare til at lyse for vor Fod. —

Naar man fejrer en Mands Fødselsdag, saa mindes man jo ikke først og fremmest den Tid, da han var det lille spæde Barn, men man mindes hans Gerning og Virke. Vi vil heller ikke ved Jul først blot tænke paa det lille Jesusbarn, men mindes den Mand, hvis Manddomsgerning det var at følge Guds Befalinger, og som ogsaa kalder os til at tage Kampen op med alt det onde i denne Verden.

Hvorledes Spejderne begyndte

19. NOVEMBER 1909

For 31 Aar siden, den 19. November 1909, blev der om Aftenen holdt et Foredrag om »Spejdersport« paa den Skole, jeg gik i, Gl. Hellerup Gymnasium. Alle Skolens Drengene var inviteret. Det var et meget spændende Foredrag.

Dagen efter gik nogle Drengene op til Rektor Hartvig Møller og spurgte ham, om han ikke kunde tænke sig at lave »Spejdersport« med dem. Rektor sagde glædeligvis ja, og saaledes startedes den første Patrulje. Da jeg var den ældste, blev jeg Patruljefører.

Vi fik fat i Baden-Powells Spejderbog, og selv om vi ikke kunde ret meget Engelsk, fandt vi dog ud af en hel Del.

Rektors Privatkontor var vort Patruljelokale; der slog vi Kridtstreger paa Gulvet og maalte »Flodens« Bredde. Vi signalerede fra hans Vindu over til Taget af Gymnastiksalen, og vort første Telt slog vi op paa Gulvet med store Søm som Plokke, for at se, om det var rigtigt syet (vi havde selv syet det).

Saa kom Foraaret, hvor vi skulde ud paa vor første Lejrtur. Paa Vejen væltede vi en Vejspærring, da vi kørte under den (ikke spejdermæssigt), fordi Teltstængerne ragede op af Rygsækken. Saa maatte vi jo rejse den op (noget mere spejdermæssigt), og det blev derfor mørkt, inden vi naaede Taastrup.

Kunde vi slaa Lejr i Mørke? Vi spurgte ikke om Forlov, for vi troede, at man maatte alting, naar man var udenfor en By. Vi var ogsaa lidt bange, og derfor gik vi ikke ret langt bort fra Landevejen, saa vi maatte nøjes med en Plojemark. Det var lidt haardt. Vi lavede os et Baal med noget Brænde fra en Tjørnehæk og fik brygget os lidt Te, hvorefter vi gik til Ro.

Man kunde jo aldrig vide, hvad der kunde ske saadan en Nat midt paa en aaben Mark, hvorfor vi besluttede os til at holde Vagt 2 og 2 Natten igennem. Jeg lagde mig yderst i Teltet for nemt at kunne »komme til Hjælp«. Jeg var

omtrent lige faldet i Søvn, da Vagten kom hen og vækkede mig og hviskede til mig, at »de havde hørt Fløjtesignaler«. — Det lød jo faretruende, saa jeg stod op og gik med ud til Baalet. Vi spejdede ud i den mørke Nat, men kunde intet mistænkeligt se. Fløjteleden kom ikke igen.

Men saa hørte vi Trin! Vi lyttede, jo, de kom nærmere. Dristigt traadte jeg frem fra Baalet og raabte: »Hvem dér!« Intet Svar, men nu var Trinene ganske nær. Og saa — dukkede der to Bønderkoner frem og spurgte, om vi ikke vilde have nogle Æbler!

Det lettede. Hele Patruljen blev purret ud til denne natlige Nydelse. Vi lærte en Del af det. Naar vi senere færdedes i Mørke, skulde der blot en lille Hentydning til Æblerne for at jage Ængstelsen paa Flugt.

Mange andre Drengene hørte om Spejdersporten, og lige fra Foraaret 1910 var der Masser af Drengene, som gik med Patruljesløjfe paa Skulderen og Spejderstav.

MARTS 1910

dannedes den første Spejdertrop. Rektor Hartvig Møller blev Tropsfører, og Spejderne fra den første Patrulje blev Patruljeførere og Korporaler. Nu kom der Gang i Arbejdet. Allerede

AUGUST 1910

dannedes Trop Nr. 2. Der var nu to Hellerup Troppe. Hartvig Møller var stadig Tropsfører for den ene; for den anden blev Premierløjtnant C. Lembcke Fører. Han blev senere Spejderchef, og var som Ritmester Lembcke Chef for Korpsen i mange Aar.

Flere Troppe dannedes i Løbet af Aaret i København og i Provinsen, og de skrev til Hartvig Møller for at faa at vide, hvordan de skulde lede Troppene.

Saa mente Rektor Hartvig Møller og Prmlt. Lembcke, at nu maatte der hellere dannes et Korps, og den

16. DECEMBER 1910

stiftedes saa
»Det Danske Spej-
derkorps«, hvor
der snart blev op-
taget mange
Troppe, som alle-
rede havde ekssi-
steret i flere Maa-
neder, nogle over
et halvt Aar. Der-
for er der adskilli-
ge Troppe, som i
Aar har holdt 30
Aars Fødselsdag.

Men selve Korp-
set blev altsaa
stiftet nu i De-
cember for 30 Aar
siden.

RASKE SPEJDERE

Naar jeg nu ser, hvordan ganske unge Patrul-
jer tager i Lejr, gaar paa Natorientering uden

1. Charlottenlund takker for Lejrpladsen Sommeren 1940 paa spejdervis.

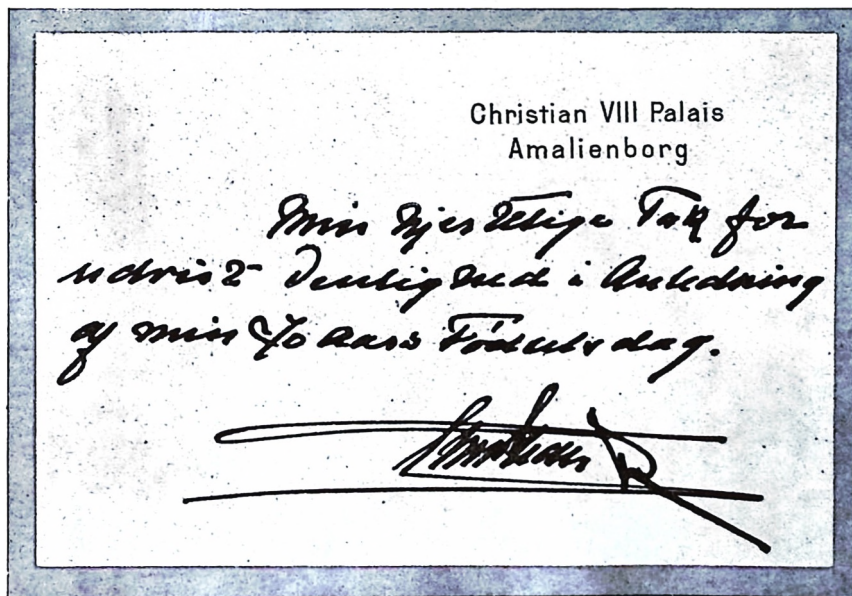
at være bange for
Mørket, opfører
sig korrekt med at
bede om Tilladel-
se til at slaa Lejr
og tænde Baal, og
bagefter takker
Gaardejeren og
udfører en lille
»good-turn« for
ham, inden de
rejser, maa jeg jo
sige, at der er
dygtige Spejdere
til nu som den-
gang.

Og jeg kan for-
tælle jer, at for
os Drengene var
Spejderloven en
Rettesnor, lige

saa fuldt som den er for jer nu. En Spejder
plettede ikke sin Ære med Usandhed.

Ordet

KONGENS TAK TIL VORT KORPS

De fire Spejderkorps sendte et Budskab til Kongen paa hans Fødselsdag, og vi har modta-
get et Takkekort fra Kongen.

KORPSETS HISTORIE

i
Billeder
og
Tekst

1909 — 19. Nov. dannedes den første Spejderpatrulje. Korpsets nuværende Leder, *Ove Holm*, var dens Patuljefører. Her ser I den første Spejderlejr.

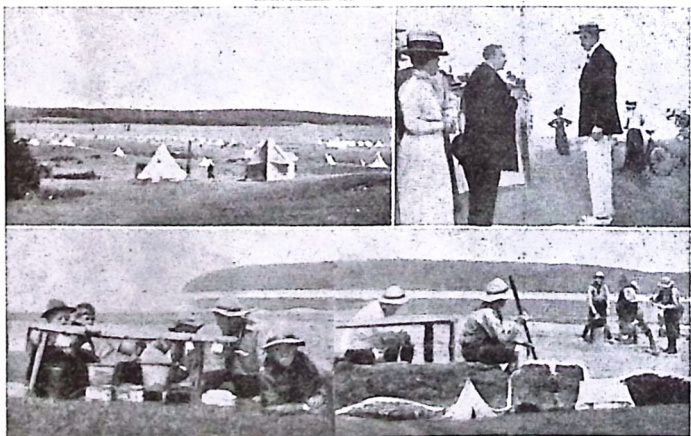
1910 — Marts. Den første danske Spejdertrop, 1. Hellerup Trop, dannedes med Rektor *Hartvig Møller* som Fører.

1910 — Aug. 2. Hellerup Trop dannedes med den senere Spejderchef Ritmester *Lembcke* som Fører.

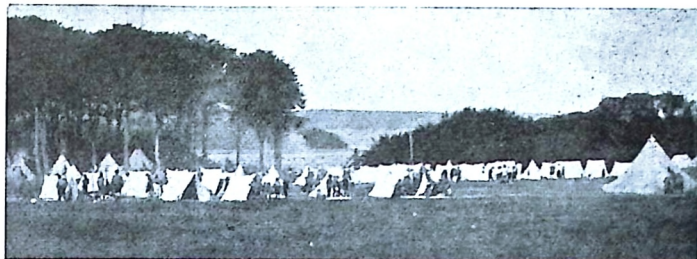

1913 — Kalo-lejren. Den første Korpslejr afholdtes ved Kalo. Der deltog 600 danske Spejdere, 24 engelske og 10 svenske Spejdere.

Paa Billederne ser I Lejren. Hs. Maj. Kongen af lagde Besøg i Lejren, som I kan se paa det ene Billede. Den nuværende Kronprins og Prins Knud var med i Lejren som Spejdere.

1919 — Hinds-
gavillejren. Korps-
lejr med 1600 dan-
ske, 50 norske og
50 svenske Spej-
dere. Fra Lejren
sejlede alle Spej-
derne til Sønder-
jylland, der det
Aar kom tilbage
til Danmark.

1920 — 1. Jamboree — London.

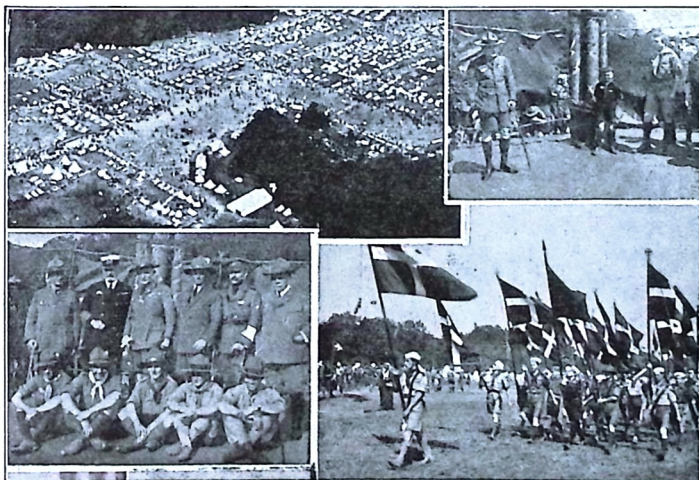
Afholdtes i London. 120 danske Spej-
dere var med. De vandt en stor Sølvpokal,
som Baden-Powell overrakte dem. Poka-
len findes paa Korpskontoret.

1924 — 2. Jamboree — København.

Jamboreen fandt Sted paa Ermelunds-
sletten ved København. 4731 Spejdere del-
tog, deraf 3600 udenlandske fra 34 for-
skellige Lejre. Baden-Powell besøgte Lej-
ren, og der var Kongeparade paa Eremit-
sletten.

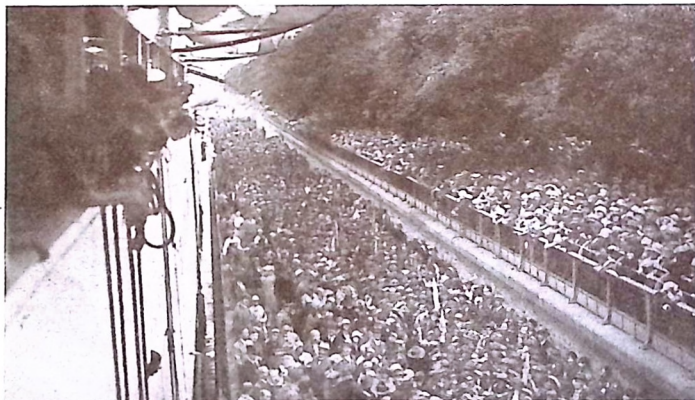
Billederne viser
1) Luftfotografi
af Lejren med de
mange Telte. 2)
Baden-Powell ved
Totempælen skri-
ver sit Navn paa
det store Skind,
som Korpset end-
nu har. 3) Baden-
Powell sammen
med den danske
Jamboree-Ledelse.
4) Det danske Hold
marcherer ind i
Lejren.

1928 — Gravenshovedlejren.

Korpslejr i Sønderjylland med 1200 Spejdere. Der afholdtes en meget stor Terrænleg.

1929 — 3. Jamboree — England.

50.000 Spejdere fra ca. 50 forskellige Lande var samlet. Af udenlandske Spejdere var det danske Hold det næststørste, vi var 1300 danske Spejdere i Jamboreen. Vi maatte leje et engelsk Troppetransportskib for at faa en Damper, der var stor nok til at fore os til England. Paa Billedet ser I Skibets Afrejse fra Langelinie.

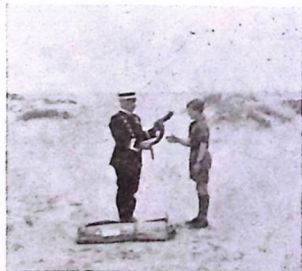
I Lejren lavede vi en Gymnastikopvisning med alle 1300 Spejdere, som gjorde stor Lykke og var meget omtalt i de engelske Blade. Vi modtog et Lykenskningstelegram fra Kongen i Anledning af vor Opvisning.

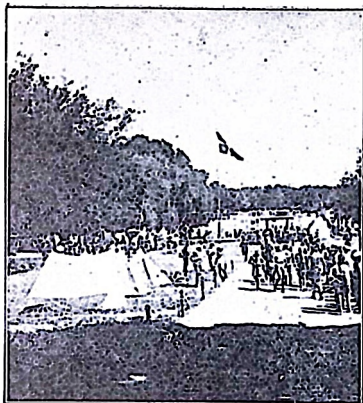

1932 — Kuduorns Lobet.

Baden-Powell forærede os et Kuduorn. Det blev bragt ved et Stafetløb fra Skagen til København. Der blev brugt 35 Timer, 3 Min., 1,5 Sek. til Danmarks længste Stafetløb.

Her ser I Hørnet overrakt af Postbudet paa Skagens Gren og modtaget af Vice-skoledirektør Svanne paa Københavns Raadhus.

1933 — 4. Jamboree — Ungarn.

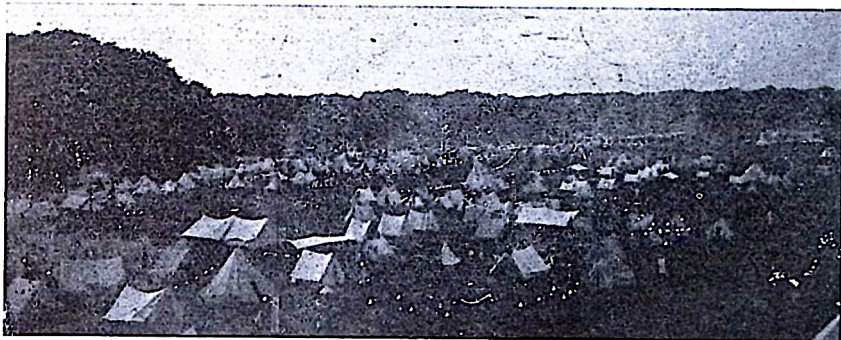
30,000 Spejdere fra ca. 40 Lande deltog. 235 Spejdere fra vort Korps var med i Lejren.

Ved en Opvisning rejste det danske Hold hele deres Lejr paa 35 Sekunder.

1935 — Jubilæumslejr.

I Anledning af vort Korps' 25 Aars Jubilæum var der Korpslejr paa Ermelundssletten ved København, ca. 3000 Spejdere deltog.

Billedet viser Lejren illumineret.

1937 — 5. Jamboree — Holland.

I denne deltog 30,000 Spejdere. Det danske Hold talte 800 Spejdere. Indgangsporten blev meget beundret paa Grund af den gode idé med at anvende Landets Navn som Portal. — Om Aftenen var Portalen illumineret.

Af Magister GRUNDDAL SJALLUNG

Enhver dansk Dreng eller Pige kender Danmarks Riges Vaaben, som Chr. Winther besynger i Verset: »I Skjoldet springer Løver, og Hjertet staar i Brand.« — Men hvor mange ved noget nærmere om dette Rigsvaabens Historie?

Dengang de første Korsfarere — i Slutningen af det 11. Aarhundrede — drog til det hellige Land, lærte de paa deres Rejser blandt mange andre Ting den orientalske Ornamentik og stiliserede Afbildning af Dyr og Planter at kende, og denne Kendskab bragte de med sig tilbage til Europa, hvor den blev Grundlaget for en helt ny Kunstform: Vaabenmærkekunsten eller den heraldiske Kunst, som den senere blev kaldt efter de Mænd, »Heroldere«, som var særlig uddannede i Kendskab til Vaabenmærker. Denne Kunst opstod i sidste Halvdel af det 12. Aarhundrede, og med en efter Datidens Forhold utrolig Hast bredte den nye Skik at forsyne Skjoldene med Vaabenmærker sig over hele Europa, — vel baa- de fordi det var smukt, og fordi det var praktisk at kunne kende Krigeren i Afstand paa hans Skjoldmærke, og maaske ikke mindst, fordi det blev »Mode«.

Alle Slags enkle Figurer, dannet af simple lodrette, vandrette og skraa Streger o. lign. (lodrette »Pælee«, vandrette »Bjælker«, Kors o. s. v.), saavel som stiliserede Billeder af Planter, Dyr, Redskaber, Stjerner o. s. v. fandt Anvendelse som Skjoldmærker. Særlig kendte som saadanne Mærker er den stiliserede Rose (den røde og den hvide Roses Kamp i England) og Lilje (Bourbon'ernes saakaldte franske Lilje, Odense Byvaaben, Spejdernes Lilje) og den stiliserede Løve og Ørn. Hertil kom senere (i det 13. Aarhundrede) yderligere plastiske Mærker (Horn, Vinger og alle Arter Figurer) som Pryd paa Hjelmen. Men ikke blot bar Krigeren disse Mærker paa Skjold og Hjelm; han lod dem ogsaa afbilde som sine særlige Kendemærker i sit Segl og ofte paa sine Ejendomme og Ejendele, og som Regel anbragtes de paa hans Gravsten eller paa Malerier af ham o. lign.; næsten altid afbildedes i saadanne Tilfælde Skjoldet med dets Mærke, enten

alene eller senere hyppigst med Hjelmen med dens Mærke anbragt ovenpaa Skjoldet, i sjældne Tilfælde afbildedes Hjelmen alene med dens Mærke. Da Mærkerne saaledes altid var knyttet til Skjold og Hjelm, fik de naturligt Navnet Vaabenmærker eller kortere »Vaabener«.

Vaabenmærker antoges først af Kongerne og den højere Adel. Herhjemme anvendte allerede Valdemar den Stores Søn, Kong Knud VI, omkr. 1190, et Segl, hvori ses et Skjold med tre Løver, gaaende over hverandre og med Hovedet »en face«, d. v. s. vendt udad mod Beskueren (»Leoparder« kaldes saaledes tegnede Løver ofte i Vaabenmærkelæren, »Heraldiken«); disse Løver er fremstillet paa en Baggrund, der er uregelmæssigt bestrøet med et større Antal hjerteformede Figurer. Den næste Konge, Knud VI's Broder, Valdemar (Sejr) førte i sit Segl (1215) i Skjoldet tre gaaende Løver med Hovedet vendt lige fremad mod Skjoldets højre Side, og hans Søn, Erik (Plovpenning), førte som udvalgt Konge i sit Segl først »Leoparder« (1232), senere Løver (1239), men med Krone paa Hovedet, maaske for at adskille dem fra Løverne i hans Faders, Kongens, Vaaben. Imidlertid beholdt Løverne fra nu af stadig Kronen paa Hovedet under alle følgende Konger; men af og til fremstilledes de atter som »Leoparder«. — Hvad angaar de hjerteformede Figurer paa Skjoldbunden, da har man ofte ført Strid om, hvorvidt de skulde forestille Hjerter eller »Søblade«, d. v. s. Aakandeblade. Saadanne Figurer kendes fra talrige middelalderlige Vaabenmærker, snart tegnet som Lindeblade uden Stilk, nærmest som de »Hjerter«, vi kender fra Nutidens Spillekort, snart lidt bredere eller mere afrundede som den gule Aakandes Blade; snart skal de betegne Blade i Almindelighed, snart »Søblade«, og det er næppe før betydeligt senere, at lignende Figurer ogsaa skal fremstille Hjerter. I hvert Fald kan der sikkert ikke mere være Tvivl om, at »Hjernerne« i det danske Vaaben oprindeligt er »Søblade«; saaledes fremtræder de ret tydeligt i flere gamle Segl, og det er først senere, at de er blevet tegnede og opfattet som Hjerter, som det i de sidste Aar-

hundreder stadig her været Tilfældet, utvivlsomt paa Grund af deres røde Farve.

Da den paa Tinge valgte Konge stod som Landets kaarne Tillidsmand og Fører, var det naturligt, at hans Vaaben overtoges af hans Efterfølger og derved efterhaanden opfattedes ikke som den bestemte Konges, men snarere som det danske Kongembedes og dermed selve Danmarks Riges Vaabenmærke.

Ganske naturligt har man ofte spurgt: Hvad betyder f. Eks. Løverne og Hjerterne i Danmarks Vaaben? Ja, her maa man først og fremmest være klar over, at Vaabenmærkekunsten væsentlig blot havde til Hensigt at frembringe gode, dekorative Mærker, og at der kun forholdsvis sjældent var knyttet nogen dybere, symbolsk Mening til det Mærke, der valgtes. Naar »Dyrenes Konge«, Løven og den »kongelige Fugl«, Ørnen, saa hyppigt anvendtes som Vaabenmærker, skyldes det dog vel nok, at de allerede fra gammel Tid havde været betragtet som Udtryk for fremtrædende Egenskaber. Saaledes betegner Løven (eller rette blot et Løvehovede) allerede i det gamle Ægyptens Heieroglyfsprog Styrke og Mod, og Løver anvendtes ofte som Ornament i det gamle Grækenland.

Middelalderen kaldte Kong Richard af England »Løvehjerte« for hans Mod og Tapperhed, og vi har endnu Udtrykket Løvemod. Det var derfor nærliggende, at mange Landes Konger, Landenes Førere i Krig, optog netop Løver i deres Skjoldmærke.

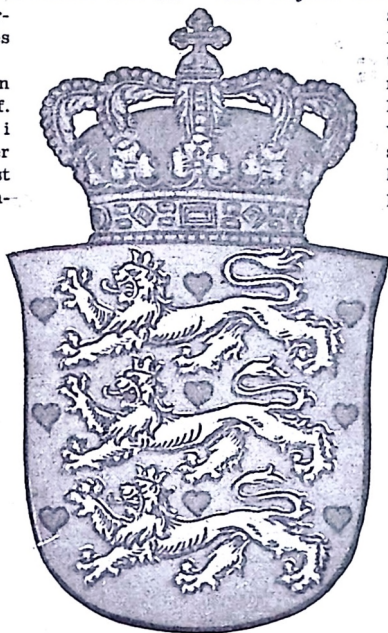
Hvad de oprindelige Søblade eller Lindeblade

angaar, da har man undertiden i dem ment at finde en Hentydning til Danmarks mange Indsøer eller til de talrige Øer, der ligger stroet som Aakandeblade ud over de danske Have. Der er dog ingen som helst Grund til at tro, at Valget af disse Blade til at udsmykke Feltet om Løverne skyldes andet end den Omstændighed, at

saadanne Blade ligesom Roser, Kugler m. m. ret ofte anvendtes paa denne Maade. Derimod har man for nylig med Rette paapeget, at skulle man vælge en Blomst eller Plante som særlig karakteristisk for hele Landet, kunde man næppe finde nogen mere egnet end Aakanden, som findes i Tusindtal i vore Aaer og Søer baade i Jylland og paa Øerne.

Den Tid er forlængst forbi, hvor Danskerne var et krigerisk Folk, som drømte om at underlægge sig fremmede Lande, og hvor de endnu ansaa Krigermodet for det højeste. Nu drømmer de kun om, at den Tid engang skal oprinde, hvor alle Folk, som deres eget, skal præges af Hjerternes Mildhed og Mennesskelighed, og den eneste Form for Mod og Styrke, de nu vurderer højt, er

den langt dybere Personligheds Styrke, som ikke trives i Krigens Larm, men kun i Fredens Rige, og hvis tre Hovedformer er: Selvbeherskelsens Styrke (»thi den, der er Herre over sit eget Sind, er større end den, der indtager en Stad eller et Rige«), den personlige Sandheds Mod, der frit og saabent tør hævde det, der anses for Ret, og endelig Taalsomhedens Styrke, der ogsaa vover at lade andre hævde og forsvare, hvad de anser for Sandhed og Ret.

Dine personlige Maal

— Cubit —
Ældste kendte Maal. G. 20 (engelske) Tommer.
Længden af Underarmen fra Albuespiden til Enden af Langfingeren.

I Aartusinder har Menneskene forsøgt at fremstille Standardlængdemaal, idet man som Regel gik ud fra det menneskelige Legeme. Saaledes benyttede de gamle Ægyptere Afstanden fra Albuen til Fingerspidserne og Bredden af en Haandflade og en Finger.

Fra Middelalderen stammer Maalet en Fod. De engelske Maal Yard og Rod blev fastsat som henholdsvis Afstanden fra Kong Henry I's Næse til hans venstre Tommelfinger og som den samlede Længde af 16 Mænds Venstrefødder, naar de stod opstillet uden for Kirken Søndag Formiddag. En Tomme var Længden af 3 Bygkorn taget midt i Akset.

Meteren, som vi nu benytter, er fastsat som en Timilliontedel af Afstanden fra en af Polerne til Ækvator, og af dette Maal er fremstillet en Standardmeter, en Platinstang med et særligt Tværnit, som opbevares i et underjordisk Rum i Paris med konstant Temperatur, for at intet skal forandre Længden. Efter denne er fremstillet Standardmeter til andre Stater, deriblandt en til

Danmark. Den opbevares paa polyteknisk Lærestalt i København og afkontrolleres med nogle Aars Mellemrum med Standardmeteren i Paris.

Senere og nøjagtigere Undersøgelser har løvrigt vist, at Meteren er næsten 0,1 mm — et Haars Tykkelse — kortere, end den efter Bestemmelsen skulde være, — en ret stor Fejl, naar man tænker paa, at Nutidens Instrumenter er i Stand til at maale Forskelle paa kun en Tretusindedel af et Hovedhaars Tykkelse.

Naar det fortælles, at de gamle Ægyptere anvendte en Haandsbredde som Maaleenhed, saa skal dette sikkert forstaas saaledes, at Farao en Gang for alle har bestemt, hvor langt et Stykke en Haandsbredde skulde være og saa har ladet dette Maal indhugge i Sten eller udskære i Metal, ganske svarende til vore Dages Standardmaal. Men før den Tid har enhver nogenlunde normal Haand været lovligt Maal.

Da en almindelig Haandsbredde varierer fra ca. 7,5 til ca. 10 cm, forstaar man, at den i vore Dage er ubrugelig som Maaleenhed; men som

— Rod —
16. Aarhundrede.
Den lovmæssige Rod var den samlede Længde af 16 Mænds Venstrefødder, opmaalt uden for Kirken Søndag Formiddag.

— Digit —
En Fingerbredde.
Fra .72 til .75 (engelske) Tommer.

— Haandsbredde —
Bredden af en aaben Haand ved Roden af Fingrene (ca. 3 engelske Tommer).

— Tomme og Fod —
Tre Bygkorn taget fra Midten af et Åks og lagt i Forlængelse af hinanden udgør en (engelsk) Tomme. (Edvard II 1324).
En Fod varierede fra 9,75 til 18 Tommer.

— Yard —
Kong Henrik I bestemte: Afstanden fra Spidsen af hans Næse til Enden af hans Tommelfinger skulde være den lovmæssige Yard.

Den lille *Spejderbog*

er udkommet

Pris Kr. 1.75

Faas paa Depotet

Enhver Spejder bør have den!

Ønsk dig den
i Julegave!

Maalebaand kan den udmærket godt benyttes. Kender man sin egen Haands nøjagtige Bredde, kan man hermed maale et Stykke paa 1 m med en Fejl paa kun ca. 1 cm; og kender man ogsaa sine andre personlige Maal, vil man være i Stand til lige saa nøjagtigt at maale næsten alt, hvad man har Lyst til uden først at skulle have fat i et Centimetermaal.

De Størrelser, man bør huske, er:

1: Bredden af yderste Led af en bestemt Finger, naar den trykkes haardt mod Underlaget.

2: Bredden af en aaben Haand ved Roden af Fingrene.

3: Spændvidden fra Spidsen af Tommelfingeren til Spidsen af Pege- eller Langfingeren.

4: Længden af Underarmen fra Albuespidsen til Enden af Langfingeren.

5: Spændvidden fra venstre Haands Langfinger til højre Haands Langfinger (omtrent lig Højden).

6: Sin egen Højde, naar man har Sko paa.

7: Antal Skridt pr. 100 m, dels i Gang, dels i Løb.

Kender man sine personlige Maal, og venner man sig til at bruge dem, vil man kunne give langt mere præcise Oplysninger om sine Iagttagelser; og man vil langt hurtigere end ellers lære at bedømme Størrelser og Afstande.

1047

Vi fortsætter med det samme!

Der er ikke mange Omstændigheder. Man faar fat i et Stykke elastisk Hansaplast – og i en Haandevending er saadan et lille Saar forbundet. Netop ved Sport har denne Ekspresforbinding staaet sin Prøve. Den kan – paa Grund af sin Elasticitet – følge alle Bevægelser i Muskler og Led. Desuden lukker den Saaret godt og beskytter det mod Forurening.

Hansaplast Ekspresforbinding

ULVEUNGE - AVISEN

RIV MIG UD - BIND MIG IND - GEM MIG GODT

Nr. 10

December 1940

En Ulv lyder den gamle Ulv
En Ulv giver aldrig tabt

Korpsets Ulveleder har Ordet

Lyt her, oh Ulve, det er den gamle Baloo, der taler.

Jeg lovede sidste Gang at fortælle jer lidt om nogle af Junglens Dyr, og jeg synes, det maa være det rimeligste at begynde med Ulven.

Mange af jer har sikkert i Zoologisk Have set en Ulv, og mon I saa ikke har lagt Mærke til, hvor den ligner en stor Hund, navnlig den Slags, som kaldes Schæferhunde. Blot er Ulven ligesom kraftigere, navnlig dens Hoved og Mund. Den har nogle vældige Tænder, men den er jo ogsaa Kodæder, og naar den gnaver et Ben, staar den omtrent som en Hund med Kødbenet mellem sine Forben og vrider sig for at faa det hele med; og naar den er færdig, slikker den sig om Munden, omtrent som vilde den sige: »Ah, det smagte dejligt.« Den er nemlig en god Spiser, for den ved, at skal man have mange Kræfter, maa man spise godt. Man kan se paa den, at den er stærk.

Ikke alene er den et stort Dyr; den maaler fra Snudespids til Halespids indtil 1 m 60 cm, og heraf er ca. 45 cm Hale. Den er 80 cm høj og kan veje ca. 50 kg. Men man kan ogsaa se det paa dens Ben. De er høje og meget senede. Har I lagt Mærke til, at den altid har Ørene opad og Halen nedad? Det er fordi, den skal høre alt, hvad der foregaar, intet maa undgaa den. Og Halen maa ikke gribe fat i Buske og Træer, saa de rasler, naar den færdes, for saa opdager dens Fjender den. Naar Ulvene bevæger sig i Flok, gaar de i Gaasegang og træder i hinandens Spor; saa tror man, der kun er et Par Stykker, mens der maaske er mange. Det tyder paa Klogskab.

Der lever Ulve i de fleste af Europas Lande,

og her i Danmark blev den sidste Ulv dræbt for ikke engang 100 Aar siden. I vore Nabolande Norge, Sverige og Tyskland har de mange Ulve. Den bor helst dybt inde i en Skov, i vilde Bjergkløfter, hvor den graver sig en Jordhule, hvor den er om Dagen, for som mange Rovdyr jager den om Natten. Den graabrune Farve beskytter den godt; den falder sammen med Skovens Træer og Blade. Om Natten strejfer den om, den kan godt løbe saa langt som til Helsingør fra København og tilbage igen, d. v. s. 70—80 km paa en Nat.

Det er disse Dyr, Baden-Powell har givet os Ulve til Forbillede. Vi skal prøve paa som Mowgli at blive lige saa kloge, stærke og hurtige som de, prøve at lære dem Kunsten af, saa vi ikke taber Humøret, men maser paa om og om igen, om det behøves. De lærte ham at færdes i Junglen, at rette sig efter deres Love og kende de forskellige Dyrs Mesterord. Det gælder for os at færdes i Verden, rette os efter dens Love og Regler og at kunne komme ud af det med de Mennesker, vi omgaas. Og som Mowgli skulde optages i Seoneestammen for at blive Medlem af den, skal I optages i Flokken og der uddanne jer, til I engang — ogsaa ligesom Mowgli — forlader Junglen for at vende tilbage til Menneskene, d. v. s. jeres Spejdertrop, hvor I arbejder videre paa det, I som Ulve har lært. Og Maalet for det hele er at gøre jer til gode danske Mænd, naar I engang bliver voksne.

Til at naa det ønsker jeg jer

God Jagt.

Baloo.

En sælsom Lillejuleaften

Af PETER TINI

Gammelby var en hyggelig lille Provinsby — med smaa hyggelige Huse med røde Tage og Bindingsværk. I Algade var Juletravlheden paa sit højeste paa Lillejuleaftensdag. — Midt i Mylderet kom fem Ulveunger i Uniform gaaende; de kom fra Julefesten i Trophuset. — Det havde været en rigtig Fest — Masser af Kager, lystige Lege og Højtlesning, og Drengene var i stort Humør. Det var iøvrigt Tigerbanden, hvis Medlemmer holdt sammen i tykt og tyndt. I Dag var de nu i særlig godt Humør, for efter flere Ugers ihærdigt Arbejde havde de endelig af deres respektive Forældre faaet Lov til at tage paa Nattravetur — uden voksens Følgeskab. Forældrene havde ikke været særlig begejstrede for at give Tilladelse dertil — men Drengene kan nu engang blive ved at plage saa energisk og vedholdende, at endog de mest uvillige Forældre til sidst maa give op. — Drengene aftalte at mødes Kl. 19 paa Kirketorget — og saa hjem at spise Middag i en Fart. — Klokken slog syv Slag paa Kirkens Ur. Vinteraftenens Mørke havde lagt sig tæt over Gammelby; det var let Frost — Stjernerne blinkede.

De fem Ulveunger kom fra hver sin Kant af Byen — forsynede med hver sin velvoksne Madpakke i en Snor — de var iført tykke Sweaters og Skihuer. Deres Øjne lyst forventningsfuldt ved Tanken om den forestaaende Oplevelse. — De startede og i rask Trav gik det ud af Byen, der snart laa som en Silhouet bag dem, de gik ad kendte Veje — paa Stier og langs Markskel. De naaede Skoven, der var Maalet for deres Planer. Det var den store »Gammelbysskov«, der fyldte et Areal paa flere Kvadratkilometer — den var fyldt med Spænding og Uhygge — det var ikke let derinde at finde Skovvejene imellem Granerne; tilmed var der faldet en Del Sne — men Drengene fandt ud af, at naar bare de kiggede op og holdt Øje med Lysningen mellem Trætoppene, gik det fint. — Efter halvanden Times uafbrudt Trav fik de Lyst til at hvile sig, det var trættende at gaa i Sneen. De var kommet ind paa en lille smal Sti,

da de pludselig i Sneen opdagede nogle mistænkelige mørke Pletter — ved Lommelygternes Skin saa de, at det maatte være Blodpletter, der fortsatte hen mod et tæt Krat. Drengene glemte ganske Trætheden; nu fulgte de Sporene ind i Krattet uden at tage Hensyn til, at Grenene greb fat i deres Tøj og gav Riffter i Ansigtet paa dem.

Et langt Stykke baade gik og løb de, da der endelig viste sig noget uhyggeligt for deres Øjne — et Raadyr laa rystende og klynkende i den kolde Sne. Drengene undersøgte Dyret og fandt snart ud af, at Dyret var saaret i Bagbenet; fra et lille Hul pibledet Blodet ud; de slutte-

de sig til, at Dyret maatte være anskudt. Nu maatte der gøres noget — et Par af Drengene holdt Dyret fast, medens Bandeføeren, Viggo, med en Lommekniv følte ind i Skudsaaret og fandt ved Laarknogen et Projektil, som han forsigtigt fik lirket ud; det arme Dyr gav sig af Smerte og spjætte-

de med alle Klovene. Da Saaret var blevet renset med lidt Drikkevand fra en af Drengenes Feltflasker, vikledes man et Gazebind fra Forbindskassen stramt om.

Da Spændingen var overstaaet, kom Trætheden igen — og kun med stort Besvær fik de det saarede Raadyr med sig videre til en aaben Plads. Her tændte de et Baal af Granris og begyndte deres Maaltid — lidt Varme fik de fra Baalets Flamme.

Da lyder pludselig et Skud — det giver Genlyd i Skovens Kroner — og i det samme falder Bandens mindste Dreng, Ole, sammen — Av, mit Ben! skreg han — og besvime. Kammeraterne skyndte sig at løse hans stramme Klædningsstykker og gjorde, hvad de ellers kunde for ham. Optaget heraf glemte de ganske at se til Baalet, som derfor stadig brændte stærkere og stærkere — og ved Vindens Hjælp fik Ilden fat i nogle Kviste og senere Buskadset. — Da bliver der brat afbrudt ved en raa Stemme, der skælder dem voldsomt ud — en skummelt udseende Person staar midt imellem dem. — Da genkender de ham som Jens Krybskytte, om

hvem alle vidste, at han drev ulovlig Jagt, men som endnu aldrig var grebet paa fersk Gerning. Da han imidlertid opdagede den Fare, Drengene, han selv og Træerne befandt sig i i den tørre Frostluft, glemte han sin Vrede og arbejdede voldsomt for at slukke Ilden med Sne og Sand. Drengene fik sig efterhaanden taget sammen til at hjælpe ham, og omsider blev Ilden slukket.

Saa hører de højrestede Stemmer — 4 grønklædte Forstmænd med Skovfoged Larsen i Spidsen omringede dem — og lidt efter 2 Landbetjente. Da Jens Krybskytte saa alle disse Lovens Haandhævere, kan det nok være, han fik travlt. Smidig som en Kat krøb han ind i Krattet og prøvede at forsvinde, men Mændene var ikke sene. Med Ulveungernes Hjælp omringede de Krattet, og efter et Kvarters Forløb havde de fanget Jens Krybskytte, som nu maatte overgive sig. Den tilskadekomne Ole var blevet overladt til sig selv paa Pladsen — først nu kom man i Tanker om ham; der blev bygget en Baare af nogle tynde Granstammer — Betjentene trak deres lange Kapper over, medens et Par af Ulvene gav deres Sweaters til at lægge under Oles Hoved — og saa afsted til Byen i en Fart. Landbetjentene passede paa Jens Krybskytte, der var ophidset over sin Skæbne. Omsider naaede man Hospitalet med Ole, medens Jens blev ført til Byens Arrest, det anskudte Raadsv i Forbindelse med Mandens Gevær var endelig et Bevis; i hans Taske fandt man desuden et Par Agerhøns og en Hare.

De fire Ulveunger tog Skovfogeden sig af. Han tog dem med sig hjem til sin hyggelige Skovfogedbolig, hvor de kom i et langt Krydsforhør. Da de fortalte, at det var dem, der havde tændt Baal i Skoven, blev han frygtelig vred — og sikke en Omgang, Drengene fik — men efterhaanden kom han i Tanke om, at de havde hjulpet Raadyret, som nu laa velforvaret i Skovfogedens lune Hestestald. Saa han afsluttede sit Forhør med en Formaning om at huske paa den Brandfare, der altid var i en Skov, ikke mindst om Vinteren, naar der ikke var megen Saft i Skovens Vækster. — Saa kom Konen med Kaffe og dejlige hjemmebagte Julekager, det gjorde godt ovenpaa Strabadserne. Klokken var blevet 1, saa Drengene maatte hjemad — denne Gang benyttede de Landevejen. Det blev endnu meget senere, før Drengene kom til Ro, for de maatte først fortælle Mor og Far om de mange spændende Oplevelser, de havde været ude for.

Næste Morgen fulgtes de ad til Hospitalet for at hilse paa Ole, som nu maatte holde Jul der — men han havde jo heldigvis Eventyret at tænke paa.

Hvem der heller ikke kom hjem til Jul, var Jens Krybskytte. Han fik et længere Ophold i Arresten — der dog blev afkortet noget, fordi han havde været behjælpelig med at slukke den begyndende Skovbrand. Hans stakkels Kone og Børn, der levede i stor Nød og Elendighed, fik trods alt en god Jul — det sørgede Tigerbanden for, idet deres Jule-good-turn denne Gang kom Jens Krybskyttes Familie til Gode.

Jule-Good-turn

Ogsaa i Aar vil Ulve og
Spejdere gøre Deres
Good-turn

Marno Sørensen

Skoubogade 5 - Telf. 11636
København

SPEJDERNES LOMMEBOG

1941

Udgivet af
DET DANSKE SPEJDERKORPS
Fiolstræde 19, København K.
Redigeret af E. Fossum Hansen

Hver Ulv og Spejder
ønsker sig

*Spejdernes
Lommebog 1941*

i Julegave

Udgivet af jert eget Korps
Faas paa Depotet

Pris Kr. 1.75

Køb Spejder Jul

Sælg Spejder Jul

og tjen Penge til
Patrulje- og Tropskassen

Pris 1 Krone

Smukt farvetrykt Forside
Godt og spændende Indhold

SKOVMANDS-

SPEJDEREN

Øksen

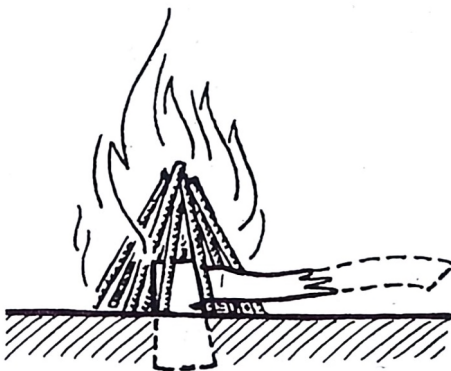
Øksen har altid været Symbolet paa Skovmanden, vel at mærke den rigtige Skovmand, ham der lever helt ude i Øemarken. Den var næst efter hans Bosse og Kniv, hans vigtigste Fædskab. hvadenten han skulde rydde et Stykke Land og bygge sin Hytte eller kun kløve Brænde til sit Baal foran Vindskærmen.

Ogsaa vi har paa vore Ture opdaget, hvilken glimrende Hjælper Øksen er, — men har I nogensinde oplevet den Katastrofe det er, naar Øksehovedet med en knagende Lyd skilles fra Skaftet, eller hvad der er værre, fra en Del af det, — og Resten bliver siddende i Øksehovedet. Hvorledes faar man denne Stump ud? — Ja, for

I sætter vel selv det nye Skaft paa. Bruger vi Skovmandens Metode, hugger vi Øksen ned i Jorden (kun i dette ene Tilfælde), saaledes at det hærdede Skær beskyttes af Jorden, medens »Øj- et«, hvor Skaftestumpen sidder, rager ovenfor. Omkring dette tændes et Baal, og Stumpen bliver brændt ud, uden at Øksen tager Skade. Det nye Skaft tilpasses omhyggeligt, saa det passer stramt ind i Øksehovedet, der skæres derefter en Rille ca. 4 cm ned i det, og Øksehovedet sættes paa. En Trækile ca. 3 Gange saa bred som Rillen slaas i og en lille Jernkile paa Tværs, — og saa sidder det — — forhaabentlig.

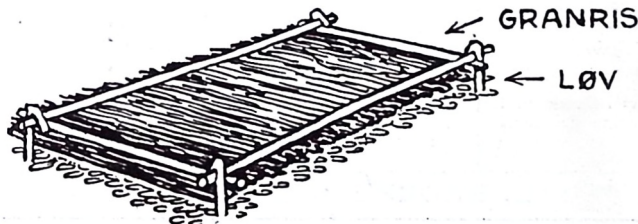
Bivuakering

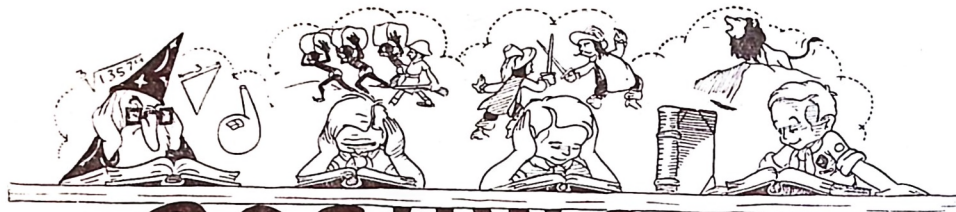
Desværre er vi jo paa Grund af Mørklægningsbestemmelserne afskaaret fra at anvende det ellers fortrinlige Reflektorbaal, medens vi overnatter under aaben Himmel. Men netop derfor er det dobbelt vigtigt at sørge for et ordentligt Underlag. I kender sikkert alle Baden-Powells glimrende Tegning af en Spejder med det hele over sig, og en dito med det hele under sig. Skal man klare sig med det for Haanden værende Materiale, samler man en god Portion tørre Blade og over disse et Lag Grankviste, — uden alt for store Grene imellem, det hævnner sig nemlig i Løbet af Natten — for at holde sammen paa dette laves en Ramme af 4 store Gre-

ne, med Udskæringer som til Besnoringer, hvor de skal samles. I de 4 Hjørner slaas en Gaffelgren ned over for at holde Rammen paa Plads, og I kan nu ligge saa uroligt, I vil, Underlaget skal nok blive paa Plads. — Men lad være med at lade jer friste af de store fyldige Bregneblade, — det er kun om Aftenen, de fylder saa meget, i Løbet af Natten er de svundet ind til en Trediedel, — og saa er det ikke sikkert, I har ligget saa blødt.

S.

BOGHYLDEN

En Bog af Verdensspejderchefen.

I engelske Kataloger fylder Spejderchefen Baden-Powells Bøger mange Sider. Paa Dansk kender vi kun »Ulvebogen«, »Spejderbogen« (i forskellige Udgaver) og »Paa Ridderfærd« — og vi hilser derfor med Glæde BP's nye Bog **SORTE MÆND OG VILDE DYR I AFRIKA** (Hagerup), som Ingvald Lieberkind har oversat.

For nogle Aar siden blev Baden-Powell beordret paa en Rekreatjonsrejse til Syden. Han tog Ophold i Nyeri i Kenya, der ligger i Centralafrika omtrent under Ækvator, men i et friskt og sundt Klima takket være 2500 Meters Højde.

Det er om Livet i den lille By, BP fortæller os paa sin ligefremme Maade. Først og fremmest

om Menneskene — de indfødte — men ogsaa om Dyrelivet i Omegnen. Vi ved jo, at BP forstaar at bruge sine Øjne og Ører — og Resultatet er ogsaa blevet en Række Skildringer, der er en Nydelse at læse og yderligere krydret med hans egne Tegninger. Der er Stof til de næste Flok-, Trops- og Patruljemøder!

Den røde Port er lukket

— ikke den til Dyrehaven, men den, der staar ved Vejen ud til den store, store Verden; for Verden er i Brand. Det har ogsaa danske Globetrottere maattet sande. En af dem, **HAKON MIELCHE**, har dog tidligere oplevet meget mere, end han kunde berette om i sine Rejsebøger

Paul Anker

Tordenskiold

Med Forord af Kommandør
Paul Ipsen

Illustreret af
danske Kunstnere
5. Udgave

Pris: Kr. 3,50, indb. Kr. 4,50
— Vil faa enhver Dreng til i
Spænding at følge Søhelstens
eventyrlige Liv.

Julegaven for alle Spejdere

Lord Baden-Powell

Sorte Mænd og vilde Dyr i Afrika

Tegninger af Forfatteren
Oversat af Dr. Ingv. Lieberkind

Pris: Kr. 3,50, indb. Kr. 4,25

Aage J. Chr. Pedersen

Land forude

Pris: Kr. 2,50, indb. Kr. 3,25

Lars Lynge-Bøgernes Forfatter
staar nu i forreste Linie blandt
vore Ungdomsforfattere.

Bogen er en Fortsættelse af

Fuld Kraft frem -

Pris: Kr. 2,00, indb. Kr. 2,50

H. HAGERUP - KØBENHAVN

— og det er nu blevet til et Bind Erindringer FRA MIN KØJESÆK (Hasselbalch). Og de er ikke kedelige. Vi følger ham fra spændende Lege i Holmegaards Mose til Rejser i 4 Verdensdele, sprudlende vittigt fortalt og forsynet med morsomme Randtegnninger. Jeg haaber, Mielche bli'r dobbelt saa gammel — saa har han lovet et Bind til!

I de kolde Maaneder traver vi —

og kniber det med Ideer, saa kig i MICHALA WEIS BENTZON: 65 CYKLE- OG VANDRETURE (Gyldendal). Den nye Udgave har 40 Kortskitser — og selv paa kendte Ruter finder man nye Ting, der er værd at se paa.

Og gaar man paa Bytur

i København, faar man Bygninger og andre Mindesmærker til at tale Historiens tavse Sprog, naar man i Forvejen har læst W. BRACHERS lille nyttige Bog FRA CHRISTIAN DEN FJERDES KØBENHAVN (Aug. Olsen).

Drenge dyrker ikke Filmshelte —

og alligevel tror jeg, KAY P. NIELSEN: MICKEY ROONEY (Branner) vil blive slugt af Drenge. Naar man kan holde Mickey Rooney ud, saa er det sikkert fordi, han altid er lige ægte, hvad enten han er raa, sorgbetyngt, hoven eller fræk som en Slagterhund. Og flere af hans Film maa jo betragtes som hørende til de bedste. Husker du ham som Puk i »En Skær-sommernatsdrøm« eller i »Havets Helte«? Jeg glæder mig til den nye Film »Den unge Edison«.

I Vestjylland for 200 Aar siden

befinder vi os i JOHS. BECH: HULEN I SKOVEN (Gyldendal). Vi oplever sammen med Hovedpersonen Knud et spændende Liv i Naturen — og faar i Tilgift en Skildring af Forholdene paa den Tid: Kvægmarkederne, Smugling ved Grænsen, Overfald af Tatere o. m. m.

Mere Historie.

Der behøves vist ingen særlig Tilskyndelse for at gaa Gang med den nye Udgave af PAUL ANKER: TORDENSKJOLD (Hagerup). En Skildring af Søhelten, hvis Liv og Virke endnu i 250 Aaret for hans Fødsel faar Hjertet til at banke voldsomt hos enhver rask Dreng.

Spejderpigen Yang-Hui-Ming

(den tapre og kloge betyder det!) er en rask ung Kineserinde, der i Kampen med Japan udfører mange vanskelige og farefulde Bedrifter. AAGE HERMAN'S Bog (Jespersen og Pio) gi'r en Del historiske Situationer, selv om Bogen er »Digte«.

Spejderforfatteren W. Heyliger

har udsendt en ny Bog DEN UNGE REDAKTØR (Gyldendal). Det er forlængst slaaet fast, at han hører til de Forfattere, der kan anbefales, og som læses af Drenge. Den ny Bog giver et godt Indblik i Journalistlivets mangfoldige Oplevelser og giver en god Skildring af den unge Redaktørs Kamp for Tilværelsen.

En fantasifuld ny dansk Forfatter

er EIGIL JENSEN, der i STILLEHAVETS GAADE (Gyldendal) fortæller om Flyvestationen paa Pontoner midt i Stillehavet. Vi har jo

Spejdere ønsker sig

Jespersen og Pios moderne Drengebøger

Ernst og Helweg Larsen:

Eventyret om Storbyen

Trafiken — Storbyens Appetit
— Polit og Brandvæsen, Pres-
sen, Elektricitetsværker, Radio
— alt om København!

Ernst og Helweg Larsen:

Falck rykker ud... 2. Oplag

— En forrygende spændende
Bog om Redningskorpset og
dets Bedrifter.

Poul Carit Andersen:

Peter Vandrefugl paa Balkan

— Oplevelser paa en Tur til
Fods, paa Cykle og i Kano!

Cai Schaaffalitzky de Muckadell:

Hurra for Willemoes!

— En munter, spændende og
gribende Fortælling om den
unge Søhelt.

Pr. Bind 5 Kr. kart., stort Format,
alle rigt illustrerede!

Lov at haabe, at det varer længe, før disse Fantasibilleder bli'r Virkelighed!

Flere Flyvefantasier

er der i JOHN WESTERMANNs TORDEN-FLYVEREN (Gyldendal). Den fuldendte, uovertrufne Flyvemaskine er opfundet — og nu prøver Fjendens Spioner at faa fat paa Opfindelsen.

Lommebog for Skoleelever 1941

er ligesaa fortræffelig som tidligere Aar. Der er gode Artikler om Flyvemaskiner og Kode-skrift foruden matematiske Formler og lign., som det er godt at have ved Haanden. (Richters Forlag).

Frode.

POUL HOLM

SILKEGADE 11 ☐

TLF. C. 3082
& 13382

Reglementerede

SPORTSDRAGTER

SPORTSSKO *og*

STØVLER

ATLETIK
BADMINTON
BOKSNING
CYKLESPORT
FODBOLD
GYMNASTIK
HAANDBOLD
LEJRUDSTYR
ROSPORT
SKISPORT
SKØJTESPORT
TENNIS

Leverandør til
DE FLESTE
FORENINGER
OG
SPORTSKLUBBER.

BANG & PINGEL

SVANHOLM

GL. KONGEVEJ 66
TELEFON 6286

Richters Lommebog

for Skoleelever

Pris: Kr. 2.15

Husk den paa Ønskesedlen!

Benyt

SLANGERUP - BANEN
til Vinterudflugterne i
Kælkebakkerne ved
Højnæsbjerg

Olympic-Cykler

Henry Hansen

Nørrevold 82
Palæ 4045 - 7600

Ratebetaling

20 Kr. Udbetaling - 10 Kr. pr. Md.

Det smager efter mere —
Og lad dem blot spise det.
Thi Høegh's danske Lakrids-
konfekt er ikke alene lækkert,
det er altid friskt og det er
sundt. Naar Børnene vil have
nede Sager, saa kan De ikke
give dem noget bedre end
det gode danske

HØEGH'S
LAKRIDS KONFEKT

KORPSET RUNDT!

Stor Spejderturnering i Tolne Bakker.

Gule Spejdere fra Skagen, Frederikshavn, Brønderslev og Hjørring deltog i Gaar i en stor Turnering i Tolne Skov og Bakker.

Allerede Lørdag Aften ankom de første Delta-gere. Øvelsen var en Patruljekonkurrence, og Patruljerne skulde orientere sig efter Kort og Kompas til de i Skoven udstillede Poster, hvor de iik forskellige Opgaver bl. a. Signalering efter Morsesystemet med Flag, Gravning af Kogekomfur, Bygning af Tovbro og Opgaver i Stedsans.

Præmierne blev taget af Patruljer fra Skagen, Frederikshavn og Brønderslev; de, som ingen Sølvstøj fik, hostede rig Erfaring og et godt Kammeratskab, hvilket gjaldt Hjørring-Patruljerne, der i Betragtning af, at de alle er Spejdere af yngste Aargang, klarede sig pænt.

Natøvelse i Rold Skov.

Henvend 100 »gule« Spejdere fra Aalborg Kolonne under Ledelse af Laboratorieførstande *Brahe Petersen* drog Lørdag Aften til Skorping for at deltage i en Natøvelse i Rold Skov sammen med Spejdere fra Randers og Hobro. Udrustet med Kort og Kompas var Spejderne i Smaagrupper paa Færde i de store Skove til langt ud paa Natten. Først ved halvt Tiden gik de til Ro i gæstfri Laders Halm. Dagen efter fortsattes Øvelsen, der afblæstes Klokken 13. I Skorping, hvor samtlige Spejdere var til Stede, meddelte Overdommeren, Sparekasseassistent *Dam*, Aalborg, Øvelsens Resultat: en kneben Sejr til Randers-Kolonnen, der saaledes fik Revanche for sit Nederlag i Fjor. Det var trætte men glade Aalborgspejdere, der sent i Gaar Eftermiddags vendte hjem efter deres 24 Timers Tur til Rold.

Brønderslev Trop

er genoprettet. Den deltog i Vendelboturneringen i Tolne og fik 1. Præmie i Samariteropgave og i Morse.

»Robin Hood«

har haft en god Sommerlejr ved Vemmetofte Strand. Onsdag den 18. havde vi Sommerlejr

i Lokalet. Hertil var Forældrene indbudt. Det var en hyggelig Aften. I Lokalet var der kunstigt Baal, et Telt var rejst, og Grene og Flag udgjorde Resten af Udsmykningen. Der blev oplæst Sommerlejrdragbog og sunget Sange.

Ved Divisionsturneringen hjemførte en Patrulje fra Robin Hood to Sølvplader. I det samlede Resultat blev Robin Hood Nr. 2 af 6 deltagende Troppe.

Spejderfesten i Rødby.

Søndag den 8. September holdt Kong Rings Trop og Flok en storslaaet Spejderfest i Forbindelse med en Udstilling, arrangeret af Trop og Flok. Festen aabnedes ved en March gennem Byen. Udstillingen bød paa 14 Stands samt en Del Sketsch. Over 1000 Mennesker var til Stede, og vi kan notere, at Festen blev den største i Troppens Historie. Kl. 22 sluttede vi med en national Tableau og et »Leve Danmark«.

Ekko fra Haderslev.

Efter en vellykket Sommerlejr paa Als, er Trop og Flok, ialt 60 Medlemmer, igen begyndt paa Arbejdet.

Troppen har i den sidste Tid hjulpet til med Indsamlingen af Spildfrugt. Iøvrigt har

En god Julegave til 1 Kr.

JOTHEILA Mørklægningsknap

Faas enten med Naal eller med Knap
Godkendt af Statens civile Luftværn
Faas overalt

Troppen i det sidste Aar faaet 5 Ridderspejdere, 3 Væbnere, 19 1. Kl. Spejdere og 9 2. Kl. Spejdere. En Del Spejdere har desuden taget Beredskabsmærket. Endvidere arbejder Troppen med en 10 Mand stor Skovmandspatrulje.

Travle Dage i Randers Kolonne.

Lordag d. 14. Sept. var vi paa Divisionsfører-week-end ved »Næsgaarden«, som ligger ved Madum Sø i Rold Skov. Vi blev delt i Patruljer og gik paa Wood-craft i Skoven om Formiddagen sammen med Jens Hvass. Om Eftermiddagen var Staben samlet til Diskussion i Pejsestuen.

Lordag—Søndag den 21.—22. var vi til Divisionsturnering i Aalborg, hvor Kolonnen deltog med 3 Patruljer. Placeringen blev:

1. Jens Bag med 222 Point,
2. Skipper Clement med 221 Point,
3. Laksetroppen med 218 Point,
4. 1. Randers med 207 Point.

Samme Week-end deltog de resterende Patruljer i en stor Hike med F.D.F. og K.F.U.M. i Kampen om de gyldne Sporer.

Paa Kongens Fødselsdag var Spejdernes Hjelpekorps udkommanderet sammen med Politiet til Afspærring ved Havnepladsen og igennem Byen. Endvidere deltog Spejderne i Uddelingen af Programmer samt i Optøget med sit 10 Mands Orkester. Det var et stort Arbejde, men alt klappede som det skulde.

»Prins Hamlet« lader høre fra sig.

Troppen har i Aar ligget i Sommerlejr paa Ehbelykkegaard ved Sjællands Odde. Turen varede i Tiden fra d. 28. Juni—10. Juli, og der deltog 22 Spejdere fra Troppen. Lejren var yderst

vellykket og vi fik Tiden til at gaa med Spejderopgaver, Idrætsovelser og Svømning. Bl. a. besaa vi Jarlen af Bothwells Grav i Faarevejle, Dragsholm Slot og m. m.

I Divisionens Efteraarsturnering placerede Troppens Patrulje sig med Spætterne paa Andenpladsen. Uglerne 3. Pladsen, Falkene 6. og Viberne 14. Pladsen, hvilket vi syntes var godt, da der i Turneringen deltog 19 Patruljer fra Divisionen. Troppen blev Nr. 2 i det samlede Tropperesultat.

Her i Eftersommeren har vi haft en Øvelse med Aalsgaarde Sospejdertrop. Denne Øvelse foregik dels med Cykler og dels med Kajakker og Robaade og var yderst spændende for os Landkrabber, der skulde paa Voverne.

SCHIØNNING & ARVÉ

Danmarks bedste

Der er Krummer i Tønder.

Kongens Fødselsdag var Troppen i livlig Aktivitet. Fra tidlig Morgen solgte vi Kongenaale til dem, der endnu ikke havde nogen, og der var rivende Afsætning.

Om Aftenen havde Orkesteret travlt, idet det skulde medvirke tre forskellige Steder. Først paa »Tonhalle« i Tønder, derefter paa Hotel »Tønder« i Tønder. Da det var overstaaet pakkedes Spejdere og Instrumenter i Lejebiler og kørte til Løgumkloster, hvor 500 Mennesker ventede Orkestrets Ankomst.

En af Musikerne fortjener at nævnes. Som Patuljefører havde han været ude med sin Patulje Lørdag-Søndag (altsaa 4 Dage forinden). Paa denne Tur var han saa uheldig at falde ned fra en Loftsbjælke og brække begge Arme samt beskadige Næsen m. v. Han var ret uundværlig i Orkestret og gode Raad var dyre. At faa ham med i den Tilstand mente vi selvsagt var en komplet Umulighed. Til Orkestrets sædvanlige Øvelsesaften Onsdag, Dagen før Kongens Fødselsdag, mødte han dog; han vilde ikke svigte sine Kammerater, fordi han selv havde været uforsigtig paa Patuljeturnen. Ved Hjælp af en Stol og den Rygstød lykkedes det ham at faa anbragt Kornetten, og efter nogen Øvelse fik han ogsaa Gang i Ventilene.

Med Armene i Gips og Næsen beplastret samt siddende paa en Stol medvirkede han alle tre Steder, og glad var Orkestrets Dirigent.

Endnu er der Krummer i den danske Ungdom.

Kong Hans' Trop vokser.

I de forløbne Aar er Troppen vokset fra 12 Spejdere til 45 Spejdere. Der trænes vældigt med Prover og Duelighedstegn, særlig Vægt lægges paa Beredskabsmærket, som mange Spejdere i Troppen allerede har erhvervet. Desuden har Troppen deltaget i de mange Samfundsopgaver, der er stillet os siden d. 9. April, først hjalp vi Politiet med Kontrollering af Mørklægning, Opklæbning af Plakater o. s. v. Siden har vi assisteret ved Indsamling af hvide Klude, Spildfrugt m. m. Den 25. August var vi med Kolonnen i Ræbild Bakker for at hjælpe Skovrider Jens Hvas med at bringe en af Bakkerne tilbage til Naturtilstanden ved at rydde den for Bævreasp.

Sønderborg er i god Gang.

Det er snart længe siden Magasinet har hørt noget fra Sønderborg Trop, men tro nu endelig ikke, at vi har ligget paa den lade Side; vi er ganske vist ikke mange, men de, der er, er saa meget desto ivrigere i Tjenesten.

J. K. Gottfried

Kronprinsessegade 44

København K.

Telf. Palæ 1047

Grundlagt 1796

*Spejdersignalhorn
Spejdertrommer
Landsknægttrommer
Alt Tilbehør*

Alle Reparationer udføres. Spejdere 10% Rabat

La Glace

Grundlagt 1870

Skovbogade 3 - Telf. Centr. 4646 - 4666

Overflødighedshorn - Isanretninger
Pyntekager og alle Desserter
Egne friske, fyldte Chokolader

Forsendelse overalt - Punktlig Ekspedition

*Ja - men
Jrmas Kaffe
smager bedst*

Friskbrændt paa egne moderne Brænderier.

Carl Schepler, Kbhvn. Etbl. 1895.

Egen Import

Vi var i Sommerferien paa en herlig Cykletur rundt paa de sydfynske Øer (Æro, Langeland o. s. v.). Efter Ferien har Troppen deltaget i forskellige »Good Turns«; vi har samlet hvide Klude for »Røde Kors« og vi har hjulpet ved Frugtindsamlingen (Troppen alene har samlet ca. 2000 kg). Vi havde laant et Hestekoretøj hos en Forælder. Mange af »Ævlerne« hentede vi ude ved vor Kolonnehytte i Sandbjerg. Der er vi forresten tit ude, især vi Skovmænd, der arbejder paa Kraft paa Skovmandsproven.

1. Nyboder

deltog i 1. Københavns Divisions Turnering i Oktober, hvor Troppen maatte afgive et Par af af dens mange Pokaler, men til Gengæld fik den sin 5. Rævehale, og Ulkepatruljen vandt Vildsvinetanden med Delfinpatruljen som Nr. 2. Den 1. December afholder Troppen sin aarlige Tropsfest, denne Gang dog i Odd Fellow-Palæets store Sal.

Erik Menveds Trop.

Troppens traditionelle aarlige Terrænøvelse, kaldet »Sotopongoøvelsen«, med 2. Aarhus, blev i Aar afholdt i Aarhus i Oktober Maaned. Det blev i Aar et dobbelt Jubilæumsaar, idet Øvelsen ikke blot blev afholdt for 20. Aar i Træk, men

tillige blev vundet af »Erik Menveds Trop« for 5 Aar i Træk.

Troppen var i Aar i Sommerlejr ved Rude Strand ca. 35 km fra Horsens. Der deltog 30 Spejdere i Lejren, der varede 10 Dage.

Inden for Spejdernes Hjelpekorpss er der udført et stort Arbejde af Troppen. Vi har beskæftiget 5 store Spejdere som Gasrensere ved Brandvæsnet. Disse er forsynet med Gasmasker, Staalhjelme og Gummidrags. Paa Kommunehospitalet og Politistationen er der begge Steder 10 Spejdere, der virker som Ordonnanser og Hjælpere paa anden Maade.

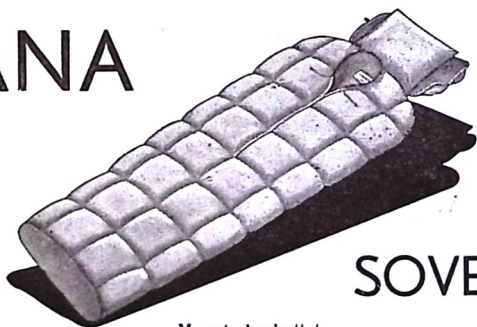
Troppens Arbejde gaar for Tiden raskt fremad. Den 7. Patulje er startet, og Troppen tæller ialt 45 Spejdere og 15 Ulve. 25 af Spejderne har aflagt Beredskabsmærket. Desuden arbejder Troppens Førere med Skovmandsproven.

5. Absalon 5 Aar.

Den 1. Oktober fyldte Troppen 5 Aar. 1. Oktober 1935 begyndte Troppen med faa Spejdere, men nu tæller den 20 Spejdere, og der er endda kommet en Flok paa 19 Ulve til.

Den rigtige Sovepose – med lukkede Skuldre

DANA

SOVEPOSE

Mønsterbeskyttet

Dun-Sovepose

Den ideelle Sovepose.
Lun og let som et Duntæppe.

Halvdun-Sovepose

En god Lejr-Sovepose stoppet
med Halvdun. — Iøvrigt udført
som Dun-Soveposen.

Kapok-Sovepose

Stoppet med prima Kapok. Be-
skytter mod Kulde og Fugtighed.

Forhandles af Sports- og Manufakturforretninger samt Spejderkorpsets officielle Depot.

GAMLE ULV

AF MARTIN STUART

En spændende Fortælling fra Canadas Ødemarker

Se en Gang paa Kortet over Canada mod Nord, og du vil skelne Omridset af Søen Athabasca, og ved Siden af Soen vil du opdage den Bjergkæde, der hæver sig som en Kæmpeskillevæg mellem den sydlige Slette og det nordlige Vildnis.

Hvem bor mon om Vinteren i dette Vildnis, fuldt af Sne og Is? Nogle faa Eventyrere, som har vovet Livet og prøvet, om de eller den urimelige Kulde var den stærkeste. Hvem regerer over dette øde Hav af Sne, denne sporløse Udørken, Nordvest Canadas Forposter?

Paa det højeste Punkt af Athabascas Bred stod den unge Tom Weeks, Søn af Inspektøren for det ridende Politi, og stirrede over paa den anden Side af den dybe Dal. Der hævdede sig en Skov af juletræsagtige, sneklædte Træer med Istapper hængende ned fra de lange Grene. Men her holdt Tanken om Juletræer op, for mod Vest saas en Hytte, som brændte, Taget var borte, Væggene ved at falde, og Tom Weeks saa Røgen drive henover Højderne, som om det var Røgen fra et Tog. Ilden havde næsten fortæret Hytten og laa nu og ulmede i de sorgelige Rester, da han fik Øje paa Ødelæggelsen. Denne Hytte var et af Raststederne paa den Vej, han

var kommet ad Hundrede af Gange. Den var bygget for at enhver, som kom her, kunde faa Tag over Hovedet, hvilket meget ofte betød Frelse fra Døden i dette Lands frygtelige Klima. For Tom Weeks betød den det, han havde længtes efter i to af de mest anstrengende Dage, han nogensinde havde oplevet.

Han vidste, hvem der havde stukket Ild paa Hytten. Det var Rupert Wall, den Mand, i hvis Spor Tom havde fulgt, næsten siden han forlod Hovedkvarteret; og oppe paa Bjærgkammen, hvor Solen netop kastede sine sidste glødende Straaler, stod Wall med en Riffel over Skulderen. Kun et Øjeblik saas de to mørke Skikkelser mod den hvide Sne, saa smed Tom sig fladt ned i Sneen. Den skarpe Lyd af et Riffelskud hørtes, og en Røgsky skimtedes. Tom Weeks laa stille, men løftede lidt efter Hovedet for at kige. Rupert Wall var forsvundet over Bjærgkammen. Nede fra Skraaningen bag Tom hørtes et langtrukket Hyl, der lød, som om det kom fra en Ulv. Men det var ikke en Ulv. Det kom nemlig fra Toms eneste Slædehund. Drengen kurede end ad Skraaningen, til han naaede Slæden, og klappede den vældig store Hund, som gned Hovedet kælent mod hans Skulder.

»Han ramte mig ikke, Ulv,« sagde Tom ventligt, »vi er stadig paa Sporet; men bare vi havde haft en Hytte at sove i i Nat.«

Den store Hund logrede med Halen, som om den forstod, hvad Tom sagde; muligvis gjorde den det ogsaa. Den var Hovedkvarterets Yndlingshund og ejedes af Toms Fader. Den var det bedste Dyr, der fandtes i Miles Omkreds. »Ulv« lignede i forbausende Grad en Ulv, for den var halvt Ulv og halvt Slædehund. Hvis man saa den paa Afstand, vilde man bestemt antage den for at være en Ulv, men naar den fik Seletøjet paa, saa man straks, at den var veldresseret. »Ulv« var i Stand til at trække langt mere end dens egen Vægt.

Wall var Pelstyv, en Mand, som tilegnede sig Indholdet af andre Mænds Fælder, og som havde været straffet mange Gange. Et Par Maaneder før var han blevet fanget af Nordvest-Mændene og fængslet, og Tom var saaledes meget forundret over at møde ham. I den Tro, at Wall var i Fængsel, havde Tom været i Færd med at bringe en Ladning Pelsværk fra et fjerntliggende Sted til Athabasca. Under alle Omstændigheder var det en farlig og anstrengende Rejse, men i dyb Sne var den mere end anstrengende. Han var taget sydpaa fra Pine Hill højt oppe mod Nord med en stærkt belastet Slæde og et Spand paa 6 Hunde. Fire Dages Rejse fra Pine Hill blev en af hans Hunde skudt. Hvor Skuddet kom fra, vidste han ikke. 2 Mil sydligere blev en anden Hund skudt paa samme Maade, og endnu én maatte lade Livet. Paa det Tidspunkt besluttede Tom at finde ud af, hvem Fjenden var. Han ventede ikke længe, for han saa Rupert Wall staa og sigte bag en Snedrive. To Hunde til blev skudt, saa kun gamle »Ulv« var tilbage. Hvorfor havde Wall ikke skudt Tom selv? Grunden var ganske simpelt den, at Wall absolut ikke brød sig om at blive hængt. Fra det Øjeblik, Tom havde opdaget, hvem der skød paa hans Hunde, vendte Tom om og begyndte at jage efter Slyngelen. Wall havde skudt Hundene ned, for at tvinge Tom til at forlade sin Slæde med det kostbare Pelsværk. Saasnart Slæden blev forladt, vilde Wall stjæle Skindene.

Wall var iført Snesko, medens Tom kun havde sine almindelige tunge Stovler. Naar der ikke var flere Hunde, vilde Wall let kunne slippe bort, og hvis Toms Lig blev fundet, vilde ingen tænke paa at beskyldte Wall. Tom havde kun en Revolver imod Walls Riffel, saa han ventede paa den Chance, at Walls Ammunition slap op; men det kunde iøvrigt vare længe. Nu opdagede Tom, at det begyndte at sne.

»Det bliver en skrap Tørn, gamle »Ulv,« mum-

lede han, »men vi bliver nødt til at holde ud, ikke?«

Som Svar hylede den store Hund, denne mærkelige Lyd, der var en Mellemting mellem et Ulvehyl og en Goen.

Solen var gaaet ned, de to arbejdede sig fremad, dragende den tunge Slæde efter sig. Tom passede hele Tiden paa at følge Walls Fodspor, og det var meget let, da Sneskoene efterlod brede Spor. Tom gjorde et Ophold, og delte sin Mad med »Ulv«.

»Sikke et Held, vi standsede,« sagde Tom, der havde dækket sig og »Ulv« med nogle store Skind. »Nu hagler det.« Det var det grusomste Haglvejr, man kunde tænke sig; Haglene føltes paa Bagsiden af hans Hænder, som om han blev pisket. Langsomt gik Timerne, Tom laa udstrakt i Skindene med »Ulv« ved Siden af sig. Da Solen stod op, havde han dog sovet helt godt, han stak Hovedet ud og saa, at Haglvejret var forbi. Der var Dødsstillehed omkring dem, alt var hvidt, hvidere end nogensinde. End ikke Vinden hørtes. Ikke een fjern Ulv hylede.

»Det var paa Tide, vi fandt Sporet igen,« sagde Tom, da han kravlede ud. »Vi laver lidt Kaffe, for vi starter, og du faar lidt Fisk, gamle Ven. Hvad synes du om at jage efter din tidligere Herre?«

Gamle »Ulv« svarede ikke, han havde travlt med Fisken, som Tom kastede til ham. Gamle »Ulv« havde en Gang været i Walls Spand, men var løbet væk fra ham og havde strejft om alene, til Toms Fader havde fundet ham og taget ham til sig. Wall var lige saa ond og streng mod sine Hunde som mod sine Fjender.

Tom fandt snart Sporet og begyndte at følge det; langt borte op ad Skraaningen saa han Wall, der ikke saa større ud end en Flue. Time efter Time jagede Tom og »Ulv« ham; de vandt ind paa ham. Det saa ud, som om han var træt. Han vendte sig og truede ad dem med en Knyt-næve. Det var, som om en pludselig Træthed havde grebet ham. Mon han ventede paa dem?

Nu bevægede Wall sig over White Ridge, som Jægerne fra det høje Nord saa godt kender. White Ridge er Bjergkammen, der danner Athabascas Grænse. Den er altid sneklædt og altid meget farlig at passere. Wall stræbte fremad med Tom og »Ulv« bagefter. Wall havde taget sine Snesko af og vilde snart begynde et bestige Klipperne. Han vendte sig om og sigtede med Riflen, men skød ikke. Tom forstod, at han ikke havde mere Ammunition.

»Wall,« raabte han, »Wall, stop.« Slyngelen vendte sig om og saa Toms Revolver rettet mod sig.

»Du maa hellere overgive dig.«

»Ikke denne Gang, din Idiot,« og saa forsvandt han bag en Klippe.

Tom stod stille, forbavset over Mandens pludselige Forsvinden. Han løsnede Rebene fra Slæden og løb fremad i Retning af Wall. Bagved Klippen havde Wall siddet gemt og styrtede nu frem med løftet Riffel. Han svang Vaabnet og sigtede efter Toms Hoved, men denne dukkede sig behændigt. — Næste Sekund havde de taget Livtag.

Det var en meget ulige Kamp, selvom Tom var en usædvanlig stærk Dreng. Wall var stor og tung, og han havde faaet et kort Hvil til at samle Kræfter i. Hans Angreb var uventet, og hans Raseri var grusomt som et vildt Dyrs.

Det gik snart op for Tom, hvad Walls Mening var. Knap 10 Meter borte hørte Bjergkammen op. Den stejle Klippevæg, som var haard og sne-dækket, endte Hundreder af Meter nede. Hvis man først faldt, var der intet at gribe fat i, og Wall prøvede nu paa at kaste Tom ud over Kanten, ud i den visse Død. Selvom Tom var træt og udmattet, gjorde han al den Modstand, han overhovedet kunde. En Gang forsøgte han at faa et Tag i Slubbertens Strube, og da var det, at Kampen endte ligesaa pludseligt, som den var begyndt. Tom blev løftet og hørte, som i en Drøm, et triumferende Raab fra Wall, men saa forandredes Raabet til et Skrig af Raseri og Rædsel. — Et tungt Legeme skilte de to kæmpende ad. Tom blev slynget baglænds ned i den bløde Sne, hvor han var i Sikkerhed; derfra saa han »Ulv« gribe Wall i Struben. Han saa Forbryderen slaa Hunden, idet han vaklede baglænds. Han saa den store Hund rette det sidste frygtelige Angreb og saa Manden forsvinde ned i den dybe Afgrund og blive dræbt.

Tom slæbte sig hen mod Slæden og faldt med Ansigtet nedad i Sneen. Da han faldt, hørte han det mystiske Ulvehyl klinge lydt i den tynde Luft, og han drømte, at han saa to Mænd. — I hvert Fald troede han, at han drømte, da han saa de to Mænd; men det var mere end en Drøm, for da han vaagnede adskillige Dage senere, opholdt han sig paa et Hospital i Athabasca. Hans Fader stod ved Siden af Sengen, og »Ulv« laa ved Faderens Fødder.

»Vi vidste, at du var gaaet efter Wall,« sagde hans Fader, »en af vore Mænd saa Wall forsvinde i Bjergene, men vi kunde ikke finde dit Spor, før Hagivejret var ovre. Saa telegraferede vi til Stationen ved White Ridge, og de to Mænd, du drømte, du saa, ventede paa ham. Wall skamslog en Fængselsvogter for at faa sin Frihed, men »Ulv« betalte ham for det. Det var kun en rimelig Betaling. Gode, gamle »Ulv«.

Kaj Vigerslev, 1. Charlottenlund Trop.

Børge Hansen, PF, Prins Hamlets Trop.

Ib Thomsen, PF, Prins Hamlets Trop.

Børge Nielsen, PF, Prins Hamlets Trop.

Mogens Lindhardt, PF, 1. Esbjerg Trop.

Willy Hansen, Roskilde Kolonne.

Carl Henrik Delcormyn, Roskilde Kolonne.

Povl Pedersen, PF, Roskilde Kolonne.

Per Børgesen, Skovmand, 4. Østerbro Trop.

Poul Hofmann, Skovmand, 4. Østerbro Trop.

Preben Petersen, PF, 6. Vesterbro Trop.

Thor Mørck, 1. Grøndalsvænge Trop.

Frederik Als, RF, Skipper Clement Trop.

Herluf Trolle Schultz, RS, Skipper Clement Trop.

Kaj Møller Nielsen, RS, Skipper Clements Trop.

Hans Georg Meulengrath, RS, Skipper Clements Trop.

Kjøbenhavnske

Bagermestres

Nye Rugbrødsfabrik Akts.

Heimdalsgade 29-31

Central 15.321

Allerbedst
TOM's

Karameller

Drops

Dragés og

Chokolade

VORT FLAG

Almindelige Regler for Flagning.

Flaget hejses Kl. 8 Formiddag og forbliver vajende til Solnedgang.

Paa de Tider af Aaret, hvor Solen staar op efter Kl. 8, hejses Flaget først ved Solopgang.

Flaget maa aldrig være hejst efter Solnedgang.

Hejsning og Nedhaling af Flaget bør foregaa langsomt. Flaget bør ikke røre ved Jorden under Hejsning og Nedhaling.

Saa vel under Fastbinding som ved Hejsningen holdes Flaget over den ene Arm. Ved Nedhalingen samles Flaget over den ene Arm og lægges derefter sammen, saaledes at det hvide Kors beskyttes af den røde Dug.

Ved Hejsning og Nedhaling blotter man sit Hoved. Den, der hejser eller nedhaler Flaget, bør lægge sin Hat fra sig.

Ophalerlinen skal være stram.

Nedhalerlinen (den Del af Flaglinen, hvorpaa Flaget er fastgjort) skal være løs (slæk), saale-

des at Flaget vajer frit ud fra Stangen; herved opnaas en vis Elasticitet, som skaaner Flaget i stærk Blæst.

Naar Flagstangen staar uden Flag, bør Flaglinen være slaaet 2 til 3 Gange løst (slæk) omkring Flagstangen, da Linen i fugtigt Vejr trækker sig en Del sammen. Ved denne Fremgangsmaade forlænges Linens Levetid betydeligt, Flagstangen krummes ikke af den stramme Snor, og Linen slaar ikke bestandig mod Flagstangen.

Udfoldelse og Sammenrulning af Fane.

Naar Fanen rulles ud eller sammenrulles foran Fronten, hilser Spejdere ikke, men staar Ret uden at blotte Hovedet.

Axel Jørgensen

Papir en gros — Tryksager
Kontorartikler — Protokoller
Nybrogade 26. København K.
Tlf. Palæ 4058

Køb

Philipson's

Seler - Bælter
og Sokkeholdere

SPORT
CROME & GOLDSCHMIDT
SPORT

Assurance-Compagniet

BALTICA

Aktieselskab

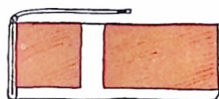
Hovedkontor: **Bredgade 42**

Telefon: Central 4058

Tegner alle Arter Forsikringer — ogsaa Livsforsikringer

DANNEBROG

FLAGHVIRVEL

HVORDAN FLAGET
LÆGGE SAMMEN

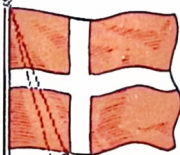
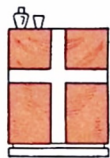

1:2

FORHØLDET MELLEM
VIMPLENS
OG FLAGSTANGENS LÆNGDE

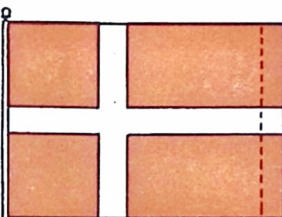
FLAG ANVENDT
SOM DEKORATION
LIGET TIL VENSTRE

SAADAN
BÆRES
DANNEBROG

FANEN RULLES UD
FORAN FRONTEM

3

1

4 1/2

3/4

TIL
SLID

STJERTEN

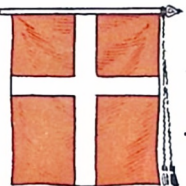
FLAGKNOB MED
RUNDTØRN

FLAGKNOB

SAADAN PRÆSENTERES

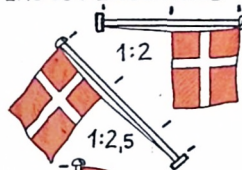
1:5

1:2

FLAG
PAA HALV

FORHØLDET MELLEM
FLAG OG FLAGSTANG

1:2

1:2,5

1:3

TRANSPORT AF
FLAG MED FANEVAGT
3 ELLER 6 MAND

*Spejderens
Drøm*

Julegaver fra

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

FRILUFTS-MAGASINET

SKINDERGADE 27 • KØBENHAVN K

CENTRAL 10909 • 11203